

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V.**, s. r. o., Č. (predtým S., s. r. o.) zastúpený JUDr. S. J., advokátom so sídlom D., proti žalovanému: **F. P.**, Z., B., **o zaplatenie 805,55 Eur (24 268,- Sk) s prísl.**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2009, č.k. 17 Cb 150/03-187, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2009 č. k. 17 Cb 150/03-187 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. júna 2009, č. k. 17 Cb 150/03-187 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 805,55 Eur (24 268,- Sk) istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne od 25. septembra 2003 do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 365,84 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou z 25. septembra 2003 si uplatnil právo proti žalovanému na zaplatenie 805,55 Eur (24 268,- Sk) s úrokom z omeškania 0,05% denne od 25. septembra 2003 do zaplatenia ako nedoplatku na licenčnom poplatku z licenčnej zmluvy zo 7. októbra 2002.

Krajský súd v Bratislave rozhodol o žalobe rozsudkom 28. februára 2007 č. k. 17Cb/150/2003-104 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 24 268,- Sk (805,55 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne od 25. septembra 2003 do zaplatenia a trovy konania vo výške 7 040,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní žalovaného proti tomuto rozsudku uznesením zo 17. októbra 2008 č. k. 6 Obo 233/2007-117 tak, že napadnutý

rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28. októbra 2007 č. k. 17Cb/150/2003-104 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v tomto zrušujúcom uznesení vyslovil názor, že súd prvého stupňa neposúdil zrozumiteľnosť vypočítanej výšky licenčného poplatku a to napriek tomu, že výška licenčného poplatku je základom pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Preto bolo úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní posúdil, či dohoda o cene neodporuje zásadám poctivého obchodného styku (§ 18 Obch. zák.) objasniť zo stany žalobcu účel smernice č. 3 (č. l. 87) uviesť, aké konkrétne podmienky žalovaný porušil a akými úvahami sa pri hodnotení týchto dôkazov prvostupňový súd riadil, keď nárok žalobcu na zaplatenie licenčných poplatkov pokladal za dôvodný.

Prvostupňový súd v novom konaní doplnil dokazovanie o písomné dôkazy, ako aj výsluch svedkov a spis Krajského súdu v Bratislav sp. zn. 1Cb 1/2004 a po takto doplnenom dokazovaní dospel k nasledovnému záveru: Svedkyňa V. P., majiteľka licenčnej zmluvy potvrdila tvrdenie žalovaného, že uzatvorením licenčnej zmluvy so žalobcom bol založený obchodno-záväzkový vzťah, ktorý je postavený na nerovnom postavení strán a svedkyňa poukázala na nemožnosť splnenia záväzkov z tejto zmluvy.

Svedok Ing. V. K. uviedol, že zmluvou so žalobcom bol založený rovnocenný vzťah so žalobcom, podmienky zmluvy boli splniteľné.

Prvostupňový súd rozdielne svedecké výpovede tak, že sú aj úspešní jedinci pri plnení konkrétnych ustanovení licenčných zmlúv.

Následne súd prvého stupňa citoval ustanovenia zmluvy zo 7. novembra 2002 (licenčnej zmluvy) uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.

Zmluvu treba považovať za platnú, keďže ju žalovaný podpísal slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 Obč. zák.).

Prvostupňový súd nezistil nemožnosť plnenia zo strany žalovaného, ani parazitujúci charakter podnikateľskej činnosti žalobcu, z čoho súd prvého stupňa vyvodil, že dohoda o cene neodporuje zásadám poctivého obchodného styku (§ 18 Obch. zák.) čomu nasvedčuje podporne aj účel smernice č. 3. Ďalej súd prvého stupňa mal za preukázané porušenie zmluvných podmienok žalovaného (napr. čl. III bod 3 písm. a/, b/), čl. VI ods. 1 písm. g/.

Žalobca predloženými dokladmi preukázal svoj nárok, a preto prvostupňový súd žalobe žalobcu vyhovel.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal žalovanému trovy konania z týchto dôvodov:

Žalovaný počas priebehu celého konania poukazuje na rozpory a nedostatky zmluvy, konanie žalobcu voči žalovanému i ostatným podnikateľom pri výkone podnikateľskej činnosti, nedostatočnom dokazovaní vedenom v prospech žalobcu, nezohľadnením žalovaného námietky voči platnosti uzatvorenej zmluvy. Ďalej žalovaný poukázal na postup súdu prvého stupňa, ktorý nekonal v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu a pri hodnotení svedeckých výpovedí sa jednoznačne priklonil k výpovedi podporujúcej žalobcovu žalobu. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

Žalobca považuje odvolanie žalovaného za výslovne účelové. Nezapísanie licenčnej zmluvy do registra ochranných známk nemá za následok neplatnosť licenčnej zmluvy.

Žalovaný mal možnosť odstúpiť od podpísanej licenčnej zmluvy a predísť tak sankciám, čo neurobil. Právny úkon, podpis licenčnej zmluvy žalovaný urobil slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, a preto je potrebné považovať ho v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. za platný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie resp. zmenu napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom odvolateľa – žalovaného, že prvostupňový súd nepostupoval v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2008 č. k. 6 Obo 233/2007-117, napriek tomu, že súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.).

Doplnil síce dokazovanie o výsluch svedkov, ktorí však rozdielne hodnotili licenčnú zmluvu, ktorú podpísali so žalobcom, tak ako žalovaný.

Súd prvého stupňa pri hodnotení týchto svedeckých výpovedí sa priklonil k svedeckej výpovedi, ktorá bola v prospech žalobcu, pričom neodôvodil, z akej príčiny druhá svedecká výpoveď je nedôveryhodná.

Rovnako prvostupňový súd v novom konaní doplnil dokazovanie o písomný dôkaz – smernicu č. 3 žalobcu, túto bez akéhokoľvek vyhodnotenia zaradil medzi dôkazy preukazujúce tvrdenie žalobcu.

Smernica č. 3 vypracovaná a podpísaná Ing. L. K., splnomocneným zástupcom S., s. r. o., pre S., je podľa názoru odvolacieho súdu interným dokumentom žalobcu, nie je súčasťou licenčnej zmluvy a nie je ani podpísaná žalovaným. Nie je preto zrejmé, čo touto smernicou malo byť preukázané.

Rovnako odvolací súd sa nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že licenčná zmluva v čl. VII – licenčné poplatky je zrozumiteľná, určitá a urobená slobodne a vážne. Poukazuje pritom na výpočet licenčného poplatku z 21. mája 2003 (č. 1. 22) a č. 1. 23 a 24.

Žalovaný od počiatku namietal spôsob určenia výšky licenčného poplatku ako nejasný a neurčitý, čím je podľa jeho názoru neplatný.

Prvostupňový súd sa nevysporiadal s touto námietkou týkajúcou sa výšky licenčného poplatku vo vzťahu k namietanej neplatnosti časti zmluvy.

Odvolací súd je názoru, že spôsob výpočtu licenčného poplatku bez bližšieho objasnenia, je nezrozumiteľný a je nejasný. Pritom výška licenčného poplatku je základom pre rozhodnutie v predmetnej veci.

Súd prvého stupňa neskúmal ani otázku licenčných poplatkov vo vzťahu k zásadám poctivého obchodného styku (§ 18 Obch. zák.).

Prvostupňový súd mal za preukázané porušenie zmluvných podmienok žalovaným (č. VIII vrátane dodatku 2 až 4, čl. VII) však aké konanie žalovaného malo spôsobiť toto konkrétne porušenie jeho zmluvných povinností, súd prvého stupňa neuviedol.

Postup súdu prvého stupňa je v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a § 226 O. s. p., keďže v odôvodnení rozsudku neuviedol, z ktorých dôkazov vychádzal, a prečo tieto mal za preukázané, a ktoré nie a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Rovnako odvolací súd poukazuje, že súd prvého stupňa sa neriadil názorom odvolacieho súdu.

Podľa názoru odvolacieho súdu nevykonanie dôkazov a absencia vyhodnotenia vykonaných dôkazov, na základe ktorých rozhodol, robí napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, čo je dôvod pre jeho zrušenie.

Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, preto nemá doposiaľ právny základ vo vykonanom dokazovaní a je preto vydané predčasne.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

Bude preto úlohou súdu prvého stupňa, aby v novom konaní doplnil dokazovanie v naznačenom smere a vo veci znova rozhodol a to i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. januára 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková